

Î N C H E I E R E

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Druță
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bescaravainți Oxana și Parhomenco Chiril, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ-2 împotriva lui Chiril Parhomenco și Oxana Parhomenco, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Bescaravainți Oxana și Parhomenco Chiril și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 25 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 iulie 2014, ÎMGFL-2 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Chiril Parhomenco și Oxana Parhomenco cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul ÎMGFL-2 a indicat că este gestionarul fondului locativ și acționează în baza contractului prin care și-a asumat obligația să achite la timp și integral energia furnizată locatarilor de către furnizorul SA „Termocom” cît și serviciilor altor furnizori.

Susține reclamantul că pîrîții nu au achitat serviciile prestate și la data de 01 aprilie 2014, suma datorată a constituit 2084, 34 lei conform descifrării eliberate de către ÎM „Infocom”.

Menționează reclamantul că toate încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară nu au dat rezultate, pîrîții neglijînd achitarea datoriilor pentru serviciile locativ-comunale, cu toate acestea achitau lunar o parte din ele, ceea ce demonstrează că consumatorul recunoaște datoriile acumulate, însă din motive necunoscute nu achită deplin suma din factură.

Consideră reclamantul că întrucît livrarea și consumul serviciilor comunale are loc zilnic și relațiile de drept au un caracter neîntrerupt, termenul de executare al

obligației este nedeterminat și creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit oricând să o execute.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 19 martie 2015, pîrîta Parhomenco Oxana a fost înlocuită cu Bescaravainîi Oxana.

Cere reclamantul ÎMGFL-2, admiterea acțiunii, încasarea de la Parhomenco Chiril și Bescaravainîi Oxana în beneficiul său a datoriei în sumă de 2084, 34 lei și compensarea taxei de stat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 25 iunie 2015, acțiunea a fost admisă, s-au încasat de la Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril în beneficiul ÎMGFL-2 – 2084, 34 lei cu titlu de datorie și 270 lei – cu titlu de taxă de stat, achitată de reclamant la depunerea cererii în judecată, iar în total suma de 2353, 34 lei. Instanța de fond a concluzionat că Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril nu au achitat plata pentru serviciile prestate de SA „Termocom”, astfel din 2011 acumulîndu-se datoria de 2038, 34 lei, fapt confirmat prin informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale anexată la materialele pricinii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 25 iunie 2015. Instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele pricinii, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptînd o hotărîre legală și întemeiată.

La 27 mai 2015, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 25 iunie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Recurenții au invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele administrate la dosar, fapt ce a adus la încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În susținerea recursului Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril au indicat că taxa de stat a fost încasată în mod eronat, întrucît legislația protecției consumatorului prevede că consumatorul de energie electrică, termică și gaze naturale este scutit de plata taxei de stat.

Consideră recurenții că SA „Termocom” eronat figurează ca intervenient accesoriu, așa încît această societate este lichidată și nu există, eroare care nu a fost înlăturată de către instanțele ierarhic inferioare.

Mai invocă recurenții că nu există un contract încheiat între ei și furnizor care ar sta la baza datoriei acumulate, astfel suma de 2038, 40 lei este încasată neîntemeiat, cu atît mai mult că din 2005, apartamentul nr. 22 în care locuiesc recurenții este debransat de la sistemul de încălzire centralizată și apă caldă.

La 20 iunie 2016, în adresa intimatului ÎMGFL-2 a fost expediată copia recursului declarat de către Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul ÎMGFL-2 nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul consideră că nu poate fi reținut argumentul recurenților Bescaravainîi Oxana și Parhomenco Chiril precum că dînșii în calitate de consumatori sînt scutiți de

taxa de stat în acțiunile privind protecția drepturilor sale, deoarece legislația în vigoare, și anume art. 85 alin. (1) CPC, art. 4 alin (1) pct. 7¹ al Legii taxei de stat, art. 31 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003 prevede expres că sunt scutiți de plata taxei de stat în instanțele judecătorești doar reclamanții – în acțiunile de protecție a drepturilor consumatorilor, or în speța dată, Bescaravainii Oxana și Parhomenco Chiril au calitatea de pârâți, astfel nu cad sub incidența acestor prevederi legale.

Referitor la argumentul recurenților, precum că Curtea de Apel ar fi indicat greșit intervenientul accesoriu SA „Termocom”, este neîntemeiat, deoarece în prima instanță demersul dat a fost examinat și s-a stabilit că succesori în drept al SA „Termocom” care în prezent se află în procedura falimentului este CET- 2, iar toate contractele încheiate pînă la preluarea acesteia sunt valabile.

Se reține că, prin prisma prevederilor art. 8¹ al Hotărîrii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică, achitarea plății pentru încălzire, consumatorul în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire va achita plata de 10% începînd de la 01 octombrie 2011, 15 % începînd de la 01 octombrie 2012, 20 % începînd de la 01 octombrie 2013, din costul energiei termice calculate pentru 1 m.p. al apartamentului. Astfel, suma de 2084, 34 lei constituie, conform calculelor, datoria acumulată în urma debranșării de la încălzirea centralizată.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenților precum că nu există un contract încheiat între furnizor și consumator, întrucît potrivit Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998, prevede că la imobilele cu destinație de locuințe, contractul de furnizare se încheie cu asociația de locatari, iar în lipsa acesteia cu persoana împuternicită, cu locatarii sau cu proprietarul, în cazul de față contractul cu furnizorul a fost încheiat de către ÎMGFL-2.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt

similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bescaravainî Oxana și Parhomenco Chiril ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Bescaravainî Oxana și Parhomenco Chiril, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic